

השופט: "מה היה הסכום הקטן ביותר ששילם לך?"
 מאנדי: "15 לירות."
 השופט: "והגדול ביותר?"
 מאנדי: "15 לירות."
 מכיון שמדובר בלירות שטרלינג, ולירה שטרלינג שווה בערך עשר לירות ישראליות — מסתבר כי מאנדי קיבלה סכומים ש"שום יצאנית ישראלית אינה חולמת עליהם, עבור איתם שירותים.
 לר"ר סטיפן חרד, כך העידה, היה חלק לא מבוטל בהכנסות אלה.

★★★
גבר ערום כמיטה

בר אנדי פינתה את מקומה, בדוכן ה"נר עדים", לאחרות. הסנסציונית ביותר מ"ביניהן היתה ללא ספק חיקי בארט, בעלת "יומן הכתיבות", אשר צורף לחיק המשפט כי מוצג מספר ת/23.
 חיקי בת ה-20, בעלת השיער הצבוע, עזבה את עיר מולדתה בירמינגהאם, כדי לעשות קאריירה בבירה הנוצצת. היא הצליחה בסך הכל להיות זונת-רחוב. ערב אחד עצרו אותה שני שוטרים, על שידול גברים לזנות. הם לקחו אותה לתחנת המשטרה, ערכו בדיקה שיגרתית בחפציה. מתוך סקר רגול, ויפוף אחד השוטרים ביומנה של הפרוצה. היו רשומים שם שמות, כתובות ומספרי טלפון. ביניהם היה רשום: "סטיפן חרד, פאד 8625". היה זה השם ומספר ה"טלפון", של האיש אשר משפטו המרעיש החל בדיוק יום אחד קודם לכן.
 ההאשמה על שידול לזנות נשכחה, חיקי הוסעה למחרת בבוקר, בניידה, ישר לבית המשפט.
 וזה סיפורה של העלמה בארט:
 "הייתי בדרכי למועדון-לילה. עמדתי ב"רחוב, ליד תחנת הרכבת התחתית. הוא הופיע במוכונת ג'אנואר לבנה. הוא עצר ליד, יצא אלי, ושאל אם יש לי חשק ללכת למסיבה. לא, אני לא איהבת מסיבות, עינית.
 הוא אמר שזאת לא בדיוק מסיבה. הוא

התובע המלומד.
 "לא."
 השופט הנכבד: "איך היית לבושה באותו זמן?"
 "בכנדים תחתונים ובנעליים גבוהות-עקב," היתה התשובה.
 התובע: "האם היה הגבר ערום?"
 חיקי: "כן."
 לאחר מעשה חזרה לתור-האורחים, שם חיכה לה חרד. "עם ספל קפה", הוסיפה. התובע התעניין אם דיברה על כסף. "הוא אמר לי שכבר קיבל אותי", השיבה.
 התובע: "זה היה שרות שונה במיקצת מ מה שהיה נהוג במיקרים הקודמים. האם דו"כר על הסכום המגיע לך עבור הלקאה?"
 חיקי: "לא."
 הסתבר שזה לא היה הגבר האחרון ש"חיפש פורקן מיני בהלקאה. היו עוד אחרים. תמיד עם מקל?" שאל התובע.
 חיקי: "לא תמיד."
 התובע: "כמה עוד השתמשת?"
 חיקי: "בשט של עגלונים."
 התובע: "מי הגיש לך אותו?"
 חיקי: "מצאתי אותו בחור-המיטות."
 "האם היה גבר אחד עם שוט, או יותר?"
 "שניים-שלושה", השיבה חיקי.
 "האם הביאו את השוטרים איתם, או ש"הם נמצאו במקום?"
 "אני לא יודעת למי היו שייכים השוטרים. אך בשני מקרים היה זה אותו שוט."
 "ומה עם המקל?" התעניין התובע. "זה היה תמיד אותו מקל לכל הגברים?"
 "כן", השיבה.
 "האם היו גם בחורים צעירים בין הגברים שחיכו במיטה?" שאל התובע.
 הסתבר שלא, היו אלה לרוב גברים ב"גיל העמידה, או אפילו קשישים. התובע גילה עניין רב בצד המסחרי: "כאשה המתמצאת בענף — או כפי שאומרים — המקצוע, מה התשלום עבור שרותים כמו אלה שנתת? כמה בכל פעם?"
 "המש לירות כל פעם בדירה", השיבה.
 "בלי תוספות עבור הלקאה? מה מחיר השוק להלקאה?"
 העלמה בארט: "לירה שטרלינג למכה

"חין, אני סבורה!"

אחת. זה המחיר הקבוע: חמש לירות עבור מגע מיני לירה אחת למכה.

★★★
התרבות של כריסטין

אחרי עזות מקצועית כה מפורטת, לא היתה צריכה התביעה להתאמץ. הובאו אומנם עוד עדות, שהעידו כי חרד הביא לדירתו והציע להן לקיים יחסים עם גברים זרים, תמורת תשלום. הובאה אפילו העדה, שהעידה כי הוצע לה להתעלס עם גבר, ל"עניניהם של אנשים זרים, תמורת תשלום. הופיע גם איש-עסקים, שהיה לו הכבוד לצאת עם כריסטין קילר בכבודה ובעצמה. הוא מצא אותה תרבותית ונחמדה מאוד. שילם לה עשרות לירות שטרלינג. בשביל התרבות שלה.
 פרוצה אחרת, שהעידה תחילה כי חרד העסיק אותה ולקח אחוזים מן האתנן, חזרה בה לפתע מעדותה. "שיקרתי תחת לחץ המשטרה", הודיעה.
 סנסציה. קצין המשטרה החוקר נקרא ל"העיד ולהכחיש שהפעיל לחץ. השופט הזיר אותה שהיא עלולה לעמוד למשפט על עדות-שקר. האשה התעקשה: "שיקרתי!"
 התובע התרוסס מולה בכל הדרי גלימתו השחורה: "ואני אומר לך, שאת הודעת ש"שיקרת רק כדי לגרום לסנסציה, ולהיות מעניינת, כדי שיהיה לך סיפור למכור לעתונים!"
 היא העיפה מבט אל כתב זה פיפל ש"ישב באולם. הוא היה הראשון שפוצץ מעל עמודי עיתונו את הודאתה, כי שיקרה.
 "וכן", הודתה. "פניתי אל העיתון, כדי למכור להם את סיפור חיי, או הם הסכימו ל"שסתם עוד זונת נוספת — זה כבר לא מעניין אף אחת."
 כי מבחינה זאת, גרמה פרשת חרד-קילר פרופיומו לשני-ערכים יסודי בחיי הציבור הבריטי, אם וידוי של זונת החברה הגבוהה, במשפט סנסציוני, אינו מעניין כבר צהרון רודף-שערוריות.

הזמין אליו כמה חברים, עם נשותיהם ו"בחורותיהם, והוא רצה בחורה שיוכל ל"שוחח עימה. הוא אמר שיתן לי קצת כסף, אם אשאר אצלו כמה שעות. אמרתי לו שאני לא זונה, והוא ענה שהוא לא רצה לעשות איתי שום דבר, פרט לניהול שיחה.
 "בנסנו למכוניתו. לפני שהגענו לדירתו, אמר לי מה שהוא רצה שאעשה. הוא אמר שיש בדירה גבר שרוצה לשכב עם בחורה. הוא אמר שהגבר יתן לו את הכסף. הוא עוד אמר, שהגבר מחכה בחור-השינה. הוא נתן לי אמצעי-מניעה, באמר לי להיכנס ל"חדר-המיטות ולהתפשט. הוא אמר שבזמן שאני אהיה עסוקה בחדר המיטות, יכין לי קפה."
 היא סיפרה כיצד נכנסה לחדר-המיטות, ומצאה גבר ערום כמיטה. לאחר מעשה ה"לבשה וחזרה לחדר האורחים, שם חיכה לה חרד עם ספל קפה. הגבר הערום נשאר ב"מיטה.
 חיקי המשיכה: "שאלתי את סטיפן חרד מה עם הכסף. הוא אמר שזה כבר בסדר, שהאיש כבר שילם לי. הוא לא אמר כמה, ואני הסכמתי שישמור את הכסף עבורי."
 בנקודה זו הציג התובע פורטרט של ה"עלמה חיקי בארט, אוקן צייר חרד: הכל בשחור-לבן, ורק השפתיים באדום לוהט. חיקי המשיכה את סיפורה, תיארה כיצד אסף אותה חרד שנית במכוניתו והביאה לדירתו. שוב המתין גבר ערום כמיטה. ה"פרוצורה חזרה על עצמה — כולל ספל הקפה לסיים. ואז באו הפגישות עם אנשי השוט.
 גם הפעם מצאה העלמה חיקי גבר ערום כמיטה. אלא שהפעם היה מונח לידו מקל. שאל התובע: "האם השתמשת בו?"
 חיקי: "כן."
 "לפי בקשתו של מי?"
 "לפי בקשת הגבר", השיבה העדה.
 "האם קיימת גם מגע מיני רגיל?" חקר

הכסא השני בא בפירוט כחיקוי לכיסא עליו הצטלמה כריסטין קילר בסידרה שהופצה ברחבי העולם, הופיעה גם ב"העולם הזה".